

ning, at den Samstemning, som Forslaget iøvrigt har været saa heldigt at finde, ikke vil forstyrres ved de Overveielser, som maatte blive anstillede endnu med Hensyn til Enkeltbederne.

Jeg skal endnu blot sige et Par Ord om det Punkt, som særlig er fremdraget i Betænkningen, nemlig Spørgsmaalet om Skattens Størrelse. Der er jo i saa Henseende fremkommet et Underændringsforslag, lydende paa, at man istedetfor 2 Kr. skal sætte 4 Kr. Det er et Forslag, om hvilket jeg nok tør sige, at Udvalget og vel ogsaa udenfor Udvalget ville føle en vis Sympathi derfor. Selv tillod jeg mig ved 1ste Behandling at fremhæve det Unskelige i at kunne sætte Skattens Beløb saa høit. Jeg skal ogsaa gjøre opmærksom paa, at det jo slet ikke er Meningen med vort Forslag at præcisere Sagen saaledes, at Skatten ikke under nogen Omstændigheder skulde kunne sættes høiere, tværtimod have vi udtrykkelig reserveret os vort Standpunkt med Hensyn til Jæsthattelse af Skattens Størrelse, efter- som Udviklingen af de økonomiske Reformforslag maatte gjøre det ønskeligt, ligesom man paa den anden Side ogsaa har beholdt sig Muligheden af at gaa længere ned, f. Ex. ned til det af den ærede Minister foreslaaede Beløb, 1 Kr. 70 Dre pr. Lønde. De foreslaaede 2 Kr. ere altsaa kun et Kompromisforslag, der ogsaa har været saa heldigt at kunne samle alle Stemmerne om sig. Naar nu selv de, der ønske Skatten høiere, dog ere blevne staaende ved dette Beløb af 2 Kr., som iøvrigt er en Forhøielse ud over, hvad Ministeren har forestaaet, er det jo væsentlig begrundet i, at vi i det Hele ikke have ment paa dette Standpunkt at kunne gaa videre, inden vi vare sikre paa at have den høitærede Minister med os. Det er den ærede Ministers Ændringsforslag, her foreligger, og som vi have tiltraadt, og ærede Medlemmer ville mindes, hvorledes den ærede Minister allerede under 1ste Behandling gjorde opmærksom paa det Unskelige i at blive staaende ved dette mindre Beløb, netop fordi det var sikrere. Der var ikke den Fristelse til at unddrage sig Skatten, som naar man gif høiere, gif til det foreslaaede Beløb 4 Kr. Naar vi nu i det Hele taget have fulgt Ministeren i Henseende til Gjen- nemførelsen af Kontrolsystemet, saa mener

jeg ogsaa, at det vilde være det Naturlige at følge ham i Henseende til den Størrelse, ud over hvilken, saavidt jeg har forestaaet det, Ministeren nødvendig vil gaa for ikke muligvis at udsætte sig for, at dette Kontrolsystem virker mindre heldigt. Det er derfor egentlig den Betragtning, der har været afgjørende for os, at vi hele Tiden vilde handle i Samstemning med Ministeren ogsaa paa dette Punkt i Henseende til Skattens Størrelse. Vi vilde derfor ikke tage nogen selvstændig Beslutning eller stille noget Forslag, som vi ikke antog, at Ministeren kunde følge med og være enig med os i, idet vi efter hele den foreliggende Situation mene, at det egentlig er Ministeren, som væsentlig maa bære Forslaget. Vi kunne kun sige, at vi kunne følge med, men tage noget selvstændigt Initiativ til en saadan Forandring, som Ministeren mener ikke at kunne gaa ind paa, det have vi ikke fundet at være overensstemmende med den hele Stilling, som henholdsvis Ministeren og Udvalget have taget til denne Sag. Vi have derfor spurgt, om Ministeren kunde gaa til en Skat af 2 Kr. Det har viist sig, at Ministeren mente at kunne gaa ind paa det, og i Overensstemmelse dermed er Ændringsforslaget stillet, men Udvalget fra sin Side kan ikke være med til at foreslaa en Forhøielse deraf, forsaavidt vi gaa ud fra, at det vilde være ud over, hvad Ministeren mener under de foreliggende Omstændigheder at kunne gaa ind paa. Dertil kommer, at, naar man til Støtte for at foreslaa Skatten til 4 Kr. har henvist til, at den blev omtrent 1 Dre pr. $\frac{1}{2}$ Flaske bairsk Öl, kan derimod gjøres gjældende, at Prisen paa $\frac{1}{2}$ Flaske bairsk Öl varierer i høi Grad efter Hensynet til Stedet, hvor den nydes. Der er Steder, hvor den koster 8—10 Dre, andre, hvor den koster 20—25 Dre. Altsaa vil det ses, at Prisen bestemmes ikke ligefrem efter, hvad Bryggeriet tager for den. Den ene Dre vil ikke spille en afgjørende Rolle, saa at man kunde sige, at Skatten allevegne vilde blive lagt paa. Altsaa, det Hensyn til at faae just det mindste Maal, som kunde lægges paa $\frac{1}{2}$ Flaske Öl og bestemme Skattens Størrelse derefter, have vi ikke fundet i og for sig kunde være afgjørende. Iøvrigt have vi, som sagt, ogsaa ment, at saa længe ikke Resultatet af Tolbløvsforhandlingerne foreligger og de